

॥ नारायण सूक्तम् ॥

ॐ सह नावतु ।
सहनौ भुनक्तु ।
सह वीर्यं करवावहे ।
तेजस्विनावधीतमस्तु ।
मा विद्विषावहे ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

सहस्र शीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वं शंभुवम ।
विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम ।
विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम ।
विश्वमे वेदं पुरुष-स्तद्विश्व-मुपज्वति ।
पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिव-मच्युतम ।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम ।
नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः ।
नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः ।
नारायण परो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।
यस्य किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥

अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।
अनंतमव्ययं कविं समुद्रेतंतं विश्वं शंभुवं ।
पद्मकोश प्रतीकाशं हृदयं व्याप्यधोमुष्णं ।
अधो निष्ठया वितस्त्यांते नाभ्यामुपरि तिष्ठति
ज्वालमालाकुलं भाती विश्वस्यायतनं महत ।
संततं शिलाभिस्तु लंबत्याकोश सन्निभम ।
तस्यांते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वं प्रतिधिष्टितं ।
तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्थि विश्वतोमुष्णः ।
सोऽत्र भुग्वि भवंतिष्ठ-ज्ञाहारमजरः कविः ।
तिर्यगूर्ध्वं मधश्शाची रश्मयस्तस्य संतता ।

संतापयति स्वं देहमापाद तल मस्तकः ।
तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः ।
नीलतो- यदमध्यस्था द्विघुल्लेभेव भास्वरा ।
नीवार शूक वतन्वी पीता भास्वत्याणूपमा ।
तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः ।
स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेंद्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट ॥

ऋतगं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिंगलं ।
उर्ध्वरेतं विज्ञाक्षं विश्वज्ञपाय वै नमो नमः ॥

ॐ नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः